

Выходитъ во Львѣвъ що Вторника, Четверга и Суботы (крѣмъ рускихъ святыхъ) о 5-ой год. по. Литер. додатокъ „Библиотечна найзнам. повѣстей“ выходитъ по 3 печат. аркушѣ каждого 15-го и послѣдняго дня каждого мѣсяца. Редація и администрація подъ Ч. 44. улицы Галицка. Рукописи звертаются лишь на попередне застереженне. Оголошеня принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣт. одной строчки печатной, въ рубр. „Надбѣлане“ по 20 кр. а. в. Репортажи неопечатаны вѣднѣ отъ порта. Предлагу и инсераты принимають: у Львѣвъ Администрація „Дѣла“. у Вѣднѣ Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, Riemergasse 13; Heinrich Schalek, Wollzeile 12; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; Moritz Stern, Wollzeile 22; F. A. Richter, Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Гамбургѣ Valentin & Co., Königstrasse 36. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редація „Кіевской Старинѣ“ въ Кіевѣ и почтовой урядѣ.

ДѢЛО

Предлага на „Дѣло для Австріи“ для Россіи:
 на цѣлый рокъ . . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . . 12 рубл.
 на пѣвъ року . . . 6 ар. на пѣвъ року . . . 6 рубл.
 на чверть року . . . 3 ар. на чверть року . . . 3 рубл.
 съ дод. „Библиотечки“: съ дод. „Библиотечки“:
 на цѣлый рокъ . . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . . 16 рубл.
 на пѣвъ року . . . 8 ар. на пѣвъ року . . . 8 рубл.
 на чверть року . . . 4 ар. на чверть року . . . 4 рубл.
 на самѣ додатокъ: на самѣ додатокъ:
 на цѣлый рокъ . ар. 5— на цѣлый рокъ . 5 рубл.
 на пѣвъ року . ар. 2-50 на пѣвъ року . . 2-60 р.
 Для Заграничя, окрѣмъ Россіи:
 на цѣлый рокъ . . . 15 ар.
 на пѣвъ року . . . 7-50 ар.
 на чверть року . . . 3-75 ар.
 съ дод. „Библиотечки“: на самѣ додатокъ:
 на цѣлый рокъ . 19 ар. на цѣлый рокъ . 6 ар.
 Поодинокое число коштуе 12 кр. а. в.

Въ привѣтъ новымъ владыкамъ.

Трицять повныхъ мѣсяцѣвъ минуло отъ хвилѣ, коли Преоосв. Юсифъ уступивъ зъ митрополитичого престола, а двадцять осѣмь отъ часу, коли Преоосв. еп. Сильвестеръ зъ рани Его Святости папы Льва XIII. обнявъ завѣдательство архіепархіи львѣвской. Именованье Преоосв. еп. Сильвестра завѣдателемъ осиротѣлой архіепархіи приняла вся Галицка Русь съ ширимъ вдоволеньемъ. И були до того левый, оправданый подставы. Преоосв. еп. Сильвестеръ бравъ отъ часу своего прибыта до Львова (1863 р.) заедно живу участь якъ въ справахъ церковныхъ такъ и народныхъ, на становищи префекта и профессора догматики зъумѣвъ собѣ зыскати любовь богословской молодежи, а въ ширшихъ кружкахъ русскихъ поважанье и довѣрїе, якъ выдавничествомъ першого молитовника въ живѣй народной мовѣ, такъ и головно тымъ, що въ р. 1880 яко председатель комитету занялся съ всею ревностею збираньемъ складокъ на здвигненне першого воспиталища для русскихъ дѣвчатъ и довершивъ се патриотичне дѣло по двохъ рокахъ.

Отъ уступленя Преоосв. митрополита Юсифа пережила Русь Галицка не одинъ тяжкій ударъ. Чась безцарствія зъумѣли непокликаный люде дуже часто выкористати на шкоду Галицкой Руси, именно въ некористь еи розвою духового церковно-народного и мусимо признати, що неприязнь ихъ навѣтъ вѣнчалась неразъ бѣльшимъ або меншимъ успѣхомъ. Тутъ пригадуемо лишь розпорядженя такихъ Богумѣвъ; надзоры двѣрскихъ обшарѣвъ надъ богослуженьемъ церковнымъ и одагомъ священниковъ; чаете нарушанья копирдин; справки календарскій Стояловского, „кулекъ рѣльничихъ“, господарского товариства, Выдѣлу краевого, и др.; мониторинга часописей польскихъ въ справахъ чисто теологичныхъ и церковно-административныхъ; безперестанній, неоправданый денунаціи на наше духовенство о стремленя антикатолици; реколекціи патра Ридла; накладанье грошевыхъ каръ на священниковъ за рускіи экстракты зъ метрикъ; передача реформы чина св. Василия въ чужы руки; интернаты; процессы о трираменный хрестъ и другы такы эксперименты, котрыми Русь Галицка лишь огорчалася, противъ котрыхъ протестувала и котры въ загалѣ не принесли добра нѣ краеву нѣ державѣ. Чась безцарствія бувъ дѣйствно добрымъ живомъ для людей пакостливыхъ и шовинистѣвъ всякого рода.

Противъ всего того завѣдатель архіепархіи, Преоосв. еп. Сильвестеръ не мѣгъ выступити съ всею енергіею и съ повнимъ успѣхомъ. Провизорія — се дуже прикре положенне, именно въ тыхъ тяжкихъ и запутаныхъ часахъ, якы переживаемо.

Мимо того мусимо съ всею прїятностею сконстатувати, що Преоосв. еп. Сильвестеръ при помощи руского духовенства и руской интеллигенціи старався по силамъ бодай на десятихъ поляхъ усувати камѣнь, кидане церкви и народови подъ ноги злыми руками. Мусимо тутъ на гадцѣ куренду ординариату зъ 2 мая 1883 р. противъ календарскихъ агитацій Стояловского; инициативу до перебудовы ген. семинари; комисію обрядову; зъездъ духовенства въ справѣ конгральной 22 сѣчня 1884 р. и депутацию до Его Величества цѣсаря въ лютомъ м. р., при котрой монархъ зволивъ заявити повне свое довѣрїе до руского духовенства и народу.

Нынѣ однакожь, коли вже нещаслива провизорія скѣнчилась, хочемо, витанючи Преоосв. еп. Сильвестра митрополитомъ Галицкой Руси, заявити разомъ повну надѣю, що справы нашы церковны управляються въ якъ найкоротшіймъ часѣ безъ посторонной помощи и вмѣшуваня на подставахъ давной традици и съ береженьемъ достоинства митрополитичого престола.

Довѣрїе, якимъ тѣшитися Преоосв. епископъ Сильвестеръ въ Римѣ и Вѣднѣ, улечить ему яко митрополитови сю трудну роботу. А не лишь трудною але и дуже широкою представляется она намъ въ тепершіймъ хвилѣ. Увольнити духовенство и народъ отъ лукавыхъ инсинуацій подъ взглядомъ вѣры; поднести повагу духовенства супротивъ властей политичныхъ; освободити его отъ прикрого надзору изъ стороны всякихъ нецерковныхъ органовъ; одушевити его до патриотичной народнои працѣ; загрѣти его до працѣ въ школѣ народнои; побудити его до мисіи религійныхъ и просвѣтительныхъ, — отъ яка высока, трудна але и спасенна задача нового керманича нашей церкви! А до того же и молодѣжь семинарска съ нетерпеливою на реформы, котры осуществленя зрѣблять злишними всякы интернаты и реформации посторонней. Въ интересѣ сеп молодежи и еи образованя догматичного лежить безперечно и заведенне рускихъ выкладѣвъ на университетѣ, а по крайній мѣрѣ скорѣ усуненне зла, яке завелось отъ смерти дра Косека.

Въ великомъ сѣмъ дѣлѣ прїйде въ помѣчь

новому митрополитови съ всемъ пожертвованьемъ силъ першій, довго ожиданий епископъ станиславѣвскій, Преоосв. епископъ Юлианъ, котрого именованье вся Русь Галицка рѣвно шире повитала и на котрого енергію покладеа она широкій надѣвъ. „Все для народу!“ — така була звычайно девиза митрополитѣвъ и епископѣвъ на Галицкой Руси и еи прїймутъ, сподѣваємось, и новы достойники нашей церкви, а народъ — народъ рускій умѣе бути вдячнымъ и певно згорнѣтъ подъ прапоръ, на котромъ реченый покликъ выпине тверда и смѣла рука.

Голосъ въ справѣ выкладового языка въ школахъ середныхъ у вѣхѣдній Галичинѣ.

[Статья надѣслана.]

Въ такъ важной справѣ, якъ внесенне посла Романчука о выкладѣвмъ языкѣ рускомъ въ школахъ народныхъ и середныхъ доси доперва сими днями въ „Дѣлѣ“ руске товариство педагогичне отозвалася съ гадкою руской суспѣльности. Дотеперь нѣхто не объявивъ, чи внесенне посла Романчука отповѣдае вымогамъ нашимъ, чи була-бы яка користь для насъ на случай переведеня навѣтъ вдоволяющего въ стороны властей, чи нѣ? Надъ тымъ належало-бы доконче погадати и объявити прилюдно гадку. Посолъ Романчукъ почувши въ соймѣ, що его внесенне откладася ad calendas graecas, заявивъ именовъ своимъ и товаришѣмъ, що Русины свое сповнили, зажадали дуже маленького уступства для руского языка въ стороны бѣльшости соймовои, а коли его не прїймають радо, то Русины мають на теперъ руки розвязаны, або, иншими словами сказавши, на будуще съ иншими жадавшими выступлять. Однакъ понеже, якъ польскы газеты доносятъ, внесенне се мавъ нѣбѣ досѣть користь для Русинѣвъ въ краевѣй школьнѣй радѣ трактуватися, то треба въ нашей стороны щось сказати, чтобы членамъ рады школьной, маючимъ добру волю полагодити сю важну справу, хочъ трохи можна допомогти до еи розвязаня. Бѣли внесенне посла Романчука прїхильно залагодитя въ радѣ школьнѣй, а оттамъ пошлеса до апробаты министерства, а въ оттамъ яко внесенне правительственне до выдѣлу краевого и сойму, то имѣврно буде ухвалено. Партия правительствена безперечно буде попарати тогда правительствено, а Русины, велибы внесенне правительственне въ нѣчѣмъ або дуже мало отъ руского въ минувшого року рѣзвилася, будутъ мусѣли для консеквенци

голосувати съ партиєю правительственою и на случай бѣльшости справа буде полагоджена въ користь внесеня — но чи въ користь Русинѣвъ, — се друга рѣчь. О томъ хочемо поговорити.

Що до выкладового языка руского въ народныхъ школахъ, то можна въ загалѣ вгодитися съ внесеньемъ п. Романчука, бо оно тутъ на равѣ може запоконтити потребы Русинѣвъ. Бѣвъ потребы подносити наше товариство педагогичне жадаанье: тогда въ народныхъ школахъ заводити выкладовый языкъ рускій, коли въ якѣмъ школѣ жадаеа того 40 родичѣвъ, посылающихъ дѣта до школы. Тутъ дасться оружїе до агитацій дуже прїстрастныхъ по мѣстахъ и мѣсточкахъ, де и бѣвъ того, по причинѣ скупенного рѣзнородного элементу, такы для насъ неурхильный агитаціи лучаються. Треба въ дусѣ внесеня п. Романчука опертася на загалѣмъ числѣ мешканцѣвъ, хотыбы може на равѣ декуда справа не цѣлкомъ користно выпала.

Ина рѣчь що до середныхъ шкѣлъ. Тутъ не можна вовѣмъ съ внесеньемъ посла Романчука згодитися. Наведемъ кѣлька важнѣйшихъ причинъ. Внесенне п. Романчука домагаеа, чтобы въ середныхъ школахъ на случай, если родичѣ 25 учениковъ въ одной класѣ жадають выкладового языка руского, чтобы власть шкѣльна бѣвпроволочно въ тѣй класѣ языкъ рускій яко выкладовый заводила и языкъ той выкладовый рускій лишала въ тѣй же класѣ такъ довго, пока число учениковъ не зѣйде понизше 20.

Насампередъ, хто знае нашѣ отношеня на провинци, мало розвинене жатье товариске, той врозумѣе велику труднѣсть — пороумѣтася родичамъ що до выкладового языка, коли ти самы до послѣдней хвилѣ не знають, що зрѣбити съ дѣтьми: чи ихъ давати до середной школы чи нѣ, а если рѣшатся, то не знають, де дитину дати, до котрого мѣста, а передѣмъ тая непевнѣсть лучася при вписѣ до першой класѣ, до котрой треба ще вступный испытъ вложити. Не одинъ въ родичѣвъ буде побоюватися, чтобы сына острѣйше не пытали, коли зголоситя за рускимъ выкладовымъ языкомъ и не прилучатся до другихъ. У насъ ще такъ слабо розвинене почутье народне, що марного квиту не пишеса по руски. Знаемо одно бѣльше провинциальне мѣсто у вѣхѣдній части Галичины съ окрестностею чисто рускою, а квиты рускы на пальцахъ можна почислати въ урядѣ податковѣмъ. Русины интеллигентны, знаючы основно языкъ рускій, процесуются въ польскѣмъ языкѣ, а

Похоронѣ бл. п. Ев. Желеховского.

Подаячи коротшу вѣдомѣсть про похоронѣ бл. п. Евгенія Желеховского въ Станиславѣвъ въ послѣдніймъ числѣ „Дѣла, мы сказали, що похоронѣ сей бувъ великою манифестаціею рускою, якои Станиславѣвъ въ новѣйшихъ часахъ не бачивъ. Се признали и дописувателѣ до львѣвскихъ газетъ польскихы, зазначаючи съ подьявомъ, якъ Русины умѣють отдати честь подвигамъ тыхъ мужѣвъ, що жатье свое посвящаютъ на службу народну, якъ на похоронѣ такихъ мужѣвъ спѣшати они во веѣкъ сторѣнъ, чтобы на могилѣ патриота, оплакуючи страгу, вагрѣти себе до тымъ бѣльшой неутомимой патриотичной працѣ. А надъ могилѣю пок. Евгенія Желеховского вѣдшася въ великой маѣ Русины всякого стану, пола и вѣку, и веѣ отдаючи послѣдну прислугу покойному учителеви, другови и братови, — посподу покрѣпилися на его могилѣ патриотичнымъ духомъ и съ вѣрою въ красшу нашу будущнѣсть народну, въ живнѣ нашу народну — опукали кладовище, прибѣжице смерти...

Въ минушту суботу о 8 годинѣ рано катафалокъ покойного бувъ густо покрытый многочисленными вѣнцами, привезеными дѣвѣта въ Львова и въ другихъ мѣстахъ Руси, и вложенныи вже впередъ мѣсяцевыми товариствами и институтами. О тѣй-же годинѣ на обширнѣй площади передъ домомъ покойного зѣбралася множество народа, интеллигенци, мѣщанъ и селянъ, вся молодѣжь гимназий и другихъ шкѣлъ, делегаты львѣвскихъ товариствъ, знач-

не число литомцѣвъ въ Львова и академикѣвъ. Впр. парохъ станиславѣвскій о. Шанковскій въ сослуженю другихъ священниковъ довершивъ отпаву въ хатѣ при катафалку, по чѣмъ депутация повдѣймала вѣнцѣ, а студенты гимназии вынесли металеву домовину и подчасъ коли хоръ зѣбранный въ студѣвѣ гимназии та семинарии учительской спѣвавъ передъ домомъ жалѣбный псалмъ, вложили еи на мѣстку передъ домомъ. Тутъ дрѣ Теодоръ Окуневскій промовивъ коротко, але сердечно, прощаючися въ имени покойного съ тою хатою, де покойный тѣлько працювавъ для Руси и де по тяжкой праці находивъ отраду въ кружѣ найблизшой дорогой родины. По промовѣ дра Т. Окуневского рушивъ походъ до церкви. Якъ подчасъ сего походу, такъ и подчасъ походу зъ церкви на кладовище панувавъ вѣдрѣвый порядокъ, за котрымъ наглядывъ п. Теодоръ Стахевичъ, властитель торговлѣвъ ривъ церковныхъ въ Станиславѣвъ. Домовину покойного до церкви и въ оттамъ на кладовище несли студенты гимназии. Передъ домовиною въ довжезнѣмъ рядѣ шли процесіи въ Станиславѣва, Тысьменицѣ, зъ Креховцѣ и другихъ сусѣднихъ селъ; оттамъ поступала стрѣдно молодѣжь шкѣльна, потому депутация съ вѣнцами и многочисленне старше и молодше духовенство подъ проводомъ Впр. о. Шанковского, а за домовиною поступала опечалена жена покойника и двѣ дѣточкы (сыночекъ въ 1-шой гимн. кл. и молодша дѣвчинка), своики покойного о. Юстинъ Желеховскій, катихитъ въ Перемышля, старенкы о. Желеховскій зъ О-

равчика коло Козьовы съ родиною и многы члены родины вдовы зъ дому Бѣбикевичѣвъ зъ Студѣвки коло Кауша.

Зъ вѣнцѣвъ занотували мы слѣдующы:

Руска читальня въ Станиславѣвъ — своему членови.

Руске товариство педагогичне у Львѣвъ — своему дѣяльному членови.

„Академичне Братство“ у Львѣвъ: „Любовивъ днѣ правду и науку, свою Украину любивъ!“

Бувшій ученики — своему учителеви.

Тернопѣльска филия „Просвѣты“ — другови народу.

Народна Торговля у Львѣвъ — своему соподвижнику.

Львѣвскы рускы богословы — зберегателеви рѣдного слова.

Братство св. О. Николая въ Станиславѣвъ.

„Руска Бѣсѣда у Львѣвъ“ — двигателеви руской науки.

Товариство рускихъ женщинъ въ Станиславѣвъ.

Учителѣ руской гимназии у Львѣвъ — своему товаришеви.

Тернопѣльска „Руска Бѣсѣда“ — авторови Словаря.

Читальня въ Дрогомирчанѣ.

Центральный Выдѣлъ товариства „Просвѣта“ — великому подвижнику на нивѣ народнои просвѣты.

Русины Тысьменицкы.

Товариство имени Шевченка — авторови руского Словаря.

Ученики руской гимназии у Львѣвъ.

Филия „Просвѣты“ въ Станиславѣвъ — своему головѣ.

Редакция „Дѣла“ — широму патриотови Руси-Украины.

Народна Торговля въ Станиславѣвъ.

Молодѣжь гимназияльна — возлюбленому учителеви.

Młodzież gimnazjalna — swemu profesorowi.

Своему колежѣ — кругу учительскій.

Swemu koledze — gromu naucozwoislakie.

Кромѣ вѣнцѣвъ съ написаннми, несенныхъ депутациями, були и бѣвъ написей; денкы вѣнцѣвъ спочивали завѣшенѣ на чотырехъ рогахъ каравану. Видѣ цѣлого довгого ряду депутаций, поступающихъ середѣ тысячѣвъ народа, интеллигенци, мѣщанства, селянства и шкѣльной молодежи, представлявъ величавый видѣ. Вѣнцѣвъ отъ селянъ и мѣщанъ несли селяне и мѣщане, вѣнцѣвъ отъ товариства рускихъ женщинъ несли женщины. Пок. Евг. Желеховскій бувъ членомъ рады повѣтовой и рады мѣской, тожь яко репрезентанты тыхъ властей явилися маршалокъ повѣтовый п. Брыкчинскій съ вступникомъ своимъ дромъ Шидловскимъ и бурмистръ дрѣ Ивнатій Каминскій. На цѣлый часъ похоронного обряду небо выгодалось, ваяло и вагрѣло, на скѣлько въ вимѣ лишь мае силы, сонце.

Походъ похоронный, вадержанный кѣлькократно при отчитуваню св. евангелія, наблывсего до парохіальной церкви. Домовину внесено у внутръ церкви и розпочалися отпавы.

(Конецъ буде).

адвокат Русинъ веде оборону по польски. Такъ у насъ прикрій отношеня, въ которыхъ мы самі виноваті, за котрі передъ чужою народності правдивому патриоту рускому въ сорому паленнті треба. Де-же у насъ при такихъ обставинахъ буде возможнымъ обратити число 25 родячѣвъ, котрі смѣло зажадали-бы руского языка? Ба припустѣмъ, що и будутъ зголосуватися при вписѣ за рускимъ выкладовымъ языкомъ, такъ де контролю для Русинѣвъ, що потрібне число вписалося? Идѣмъ дальше. Отвѣтне число нашлось. Директоръ середной школы неприготованый на руску паралельку, муситъ наиперше ученикѣвъ разомъ держати, не маючи назначеныхъ учителей, анѣ льокалю; съ початкомъ кожного року бувъ-бы хаосъ, була-бы перешкода въ наудѣ для ученикѣвъ. Що року треба число подавати до краевой рады школь., що року провизоричный станъ въ школѣ. Скаже хтось: въ каждой справѣ суть трудности, та и тутъ безъ трудностей обйтися годѣ. Нехай и такъ. Приходится въ концѣ до довершеня факту. Доставмо по побороеню трудностей руску паралельку одну, або двѣ, або три въ одной гимназій. Що-жъ дальше? Даютъ учителя въ до руской паралельки. Межи ними потребуе одинъ только бути неприхильный чужою для руского, а вже по ваканціяхъ не маемо руской паралельки: поднесе скалю вымогѣвъ тай число не на 18 або 19, але на 12 може упасти. Але допустѣмъ, що наука иде правильно, що учитель тактовий — такъ и тогда паралелька рокѣ, два, три поствену а потѣмъ муситъ вѣдти понизше 20, бо ученики або за-для хоробы, або за-для недостачи засобу грошевого, що у руской молодежи на дневномъ порядку, — перестаютъ до школы ходити. Що-жъ бѣднѣ дѣти, оставші въ руской паралельцѣ, мають дѣяти? Мусятъ перейти на польскій выклады, бо для нихъ послѣ права по руски дальше выклады не можна за-для недостачи отвѣтного числа. Яка то страта для молодежи подѣ взглядомъ науковымъ! Молодѣжь, котра ходила на польскій выклады, буде лекше все понимати, а наша труднѣйше, и не одинъ ученикъ Русинъ стратитъ рокѣ въ причины руского выкладового языка. Чи скаже хто дальше до першой класы заисувати сына на рускій выкладовый языкъ, маючи такій сумнѣ примѣры на другихъ? Учителѣ Русины будутъ тутъ въ дуже прикрѣмъ положеню. Прихильный руской справѣ будутъ мусѣли противъ засадамъ педагогичнымъ и науковымъ дѣлати — дивити на неоднѣ кровъ пальцѣ, наражатися на закиды съ стороны власти и колѣговъ Польковѣвъ, що гонять на популярностю, а въ кѣнни паралельку руску все таки закрываютъ, не вдоволять руской публики, бо тая скаже, що строгѣсть учителей довела до упадку руску паралельку. Въ той способѣ ведена паралелька, если-бъ якимсь дивнымъ способомъ отъ першой до осмой класы утрималася, то чи подѣ взглядомъ науковымъ Русины выскали-бы, — се пытанье. Маючи тов нещасливѣе число 20 на одѣ, пускалось-бы въ класы до класы ученикѣвъ и рѣвень науки ученикѣвъ въ руской паралельцѣ бувъ-бы може о много низшій, нѣжь въ польской паралельцѣ той самой класы.

Если отже заведенѣе паралельковъ на основѣ внесена послѣ Романчука не только для Русинѣвъ стѣйности не мало-бы, а навѣтъ могло-бы бути некористнымъ, то скаже хтось: такъ най заведутъ особнѣй рускій гимназійи що наиперше три, бо такѣе число необходимо потребне, отповѣдающе загалной фреквенціи руской молодежи въ Галичинѣ. Якъ понизше наведена табела фреквенціи ученикѣвъ Русинѣвъ выказуе, найотвѣтнѣйшими мѣсяцами для основаня руской особной гимназійи были-бы: Перемышль безвглядно, Коломыя-Станиславѣвъ, Тернопѣль-Бережаны. Що такій самостѣйный гимназійи въ одномъ въ наведеныхъ мѣствѣ что до числа ученикѣвъ Русинѣвъ, ходячихъ до гимназійи, удержуваною коштомъ державнымъ, и стнувати бы могли, о томъ переконувѣ насъ порѣвнанье фреквенціи нашей руской молодежи по написхъ гимназійихъ съ загалною фреквенцію молодежи по гимназійихъ иншихъ коронныхъ краѣвъ. И такъ такую фреквенцію, яку оказуе руска молодежь гимназійальна въ остатныхъ рокахъ въ Бережанахъ и Тернополи, находимо такожъ въ шести осмиклассовыхъ гимназійихъ иншихъ коронныхъ краѣвъ, съ загалнымъ числомъ 103—130, межи тыми три коштомъ державнымъ удержуванѣ, именно въ Дальматіи въ Котарѣ съ числомъ 103, въ Чехахъ въ Ар-

навъ съ числомъ 128 и на Побережю въ Миттербургѣ съ числомъ 126 ученикѣвъ. Фреквенція руской молодежи гимназійальной въ Станиславѣвъ и Коломыи рѣвняея загалной фреквенціи чотырохъ высшихъ гимназій въ иншихъ коронныхъ краѣвахъ, межи котрыми суть три удержуванѣ коштомъ державнымъ съ числомъ ученикѣвъ 131—150, именно: въ Краинѣ въ Рудольсвертѣ 131 уч., въ Чехахъ въ Крумавъ 134 уч. и въ Форарльберѣ въ Фельдкирхѣ 148 ученикѣвъ. Въ перемыской гимназійи ходитъ только Русинѣвъ, що ихъ число рѣвняея загалному числу ученикѣвъ 34 гимназій въ иншихъ коронныхъ краѣвахъ, межи тыми 21 державныхъ. На той отже основѣ числовой повиннѣ мы воевѣмъ справедливо мати що наиперше три самостѣйный рускій гимназійи крѣмъ той, котру вже у Львовѣ маемо. Легко се сказати, та не легко перевести.

(Дальше буде.)

Открытие письмо до Его Експ. п. Филипа Залеского

ч. к. наместника красоваго у Львовѣ.

Не знати за-для якои провины мы жителей Турчаньского повѣту вже выше дѣвѣтъ лѣтъ не можемо хѣснувати въ права конституційного заперученного намъ волею нашего высшѣйшого Монарха дотычно управленя автономнаго повѣтового! Нашѣ повѣтъ лежить въ Галичинѣ и не естъ нѣгде нѣякою уставою вынятково вынятый зъ подѣ того права, зъ которого хѣснуютъ веѣ инші повѣты нашего краю. Взавши на увагу существующую и обовязующую уставу о репрезентации повѣтовой и ординацію выборчу повѣтову въ нашѣмъ краю; довѣдавшисѣ, якъ въ томъ взглядѣ въ иншихъ повѣтахъ дѣвѣса, а правдивѣшисѣ, якъ въ нашѣмъ Турчаньскѣмъ повѣтѣ робитсѣ, — приходиться намъ хѣба горювати надѣ тымъ всемъ.

Рада повѣтова Турчаньска была выбрана року 1874 и переняла того-жъ року урядованье. Послѣ року 1877 въ часѣ уставою назначенѣмъ розписало Высоке ц. к. Намѣстничество выборы до Турчаньской рады повѣтовой. Выборы переведено, ново-выбрана рада уконституовалася, но той рады не допущено до перенятя управы автономнаго повѣтового. Надѣйшовъ рокѣ 1880. И того року розписало Высоке ц. к. Намѣстничество выборы до рады повѣтовой Турчаньской; выборы переведено, рада нововыбрана уконституовалася, но дарма, и той рады не допущено до урядованя. Надѣйшовъ вкѣнци рокѣ 1884; вновь Высоке ц. к. Намѣстничество розписало выборы до Турчаньской рады повѣтовой и той выборѣ переведено, рада нововыбрана уконституовалася, но до вынѣйшого дня той рады не допускають до перенятя правленя автономнаго въ повѣтѣ.

Чи такъ-такъ буде ити во вѣки вѣковъ? Что такѣе естъ, чому развиувано только развѣе выборы до Турчаньской рады повѣтовой и нѣколи не допущено тѣи ново-выбранѣй рады до урядованя, — мы того не знаемъ; знаемъ только, что тымъ поведеньемъ подотанно существующую и обовязующую въ нашѣмъ краю уставу о репрезентации повѣтовой и ординацію выборчу повѣтову. А треба знати, что мы платимо правильно рокѣ рѣчно на удержанье правленя автономнаго Турчаньского выше пѣтъ тысячъ ар. а. в., отже платимо на тов. въ чого не хѣснуемо.

Но не досытъ той одной аномалии. Рада повѣтова Турчаньска, выбрана ще року 1874. Урадуе нѣбы до теперь безъ перервы, но нѣколи не доповнялася доповняющими выборками въ разѣ, вели котрый членъ еи умеръ або зъ повѣту Турчаньского на всегда отдалася, якъ то выравоно устава приказуе и якъ то заховуеъ у всехъ повѣтахъ нашего краю. И такъ въ Шемативѣ королевства Галичины и Володимиріи съ Великимъ княжествомъ Краковскимъ на рокѣ 1885" выданѣмъ у Львовѣ накладомъ ц. к. Намѣстничества, на сторонѣ 255 пом. 66 сказано естъ, что въ радѣ повѣтовой Турчаньской зъ попередного трехлѣтѣя зъ группы большихъ послѣостей есть 5 мѣствѣ, а зъ группы громадъ сельскихъ 6 мѣствѣ, разомъ одинадцѣть опороченныхъ. Но товъ сказанье въ вгаданѣмъ Шемативѣ есть еще ошибочное. Насампередъ неправдою естъ, что рада повѣтова Турчаньска, теперь урядующа, датуваетъ зъ попередного трехлѣтѣя, бо она еще въ року 1874. Дальше неправдою естъ, чтобы Кисковскій Генрикъ бувъ до теперь членомъ рады повѣтовой Турчаньской зъ группы большихъ послѣостей. Бо той панъ ще передѣ 9 роками вывандрувавъ въ нашего повѣту и не мая тутъ нѣякой послѣости. Дальше членъ рады повѣтовой въ большыхъ послѣостей, Янъ Микусъ, отъ року не мешае въ Турцѣ. А и селянинъ одинъ, членъ рады повѣтовой въ меншой послѣости, не живѣ, а въ Шемативѣ фигуруе яко живицѣй.

Зъ того видно, что и тая рада повѣтова Турчаньска, выбрана ще року 1874, отъ довожого часу на дѣлѣ не существуе, бо абсолютна большѣсть членѣвъ еи або поумерала або вынелася на всегда въ повѣту. Такъ отже тая Рада повѣтова нѣколи нѣякихъ засѣданъ не отбувае, бо не мая потребного комплету. Властиво только двоухъ панковъ и одинъ жидокъ

робятъ, що хотѣтъ; ухваляютъ бюджетъ, якій хотѣтъ; розмѣтуютъ грошѣ повѣтовѣ, якъ хотѣтъ, безъ найменшой чѣи контролѣ. Рову-мѣвѣса, що о якѣмъ хотѣ-бы найменшѣмъ ладѣ въ нашѣмъ повѣтѣ дотычно управы по дѣламъ автономичнымъ бесѣды нема и бути не може. — ту пануе цѣлковитый расстрой.

Если мы, мешканцѣ Турчаньского повѣту, не маемо бути цѣлковито повабавленѣ въ-ры въ существованье якои-такой справедливости, то просимо: Ваша Експеленція звольте ласкаво споводувати:

1. Обрадунокѣ касы повѣтовой Турчаньской почавши отъ заведеня у насѣ управы автономичной повѣтовой, бо до сегодня нѣколи въ нашѣмъ повѣтѣ такого обрадунокѣ не было, а знаемо певно, що многі акты дотычно расхункѣвъ грошевыхъ пощезали.

2. Прилучити управу входячу въ кругъ дѣланя автономнаго повѣтовой до ц. к. староства повѣтового ажъ до перенятя урядованя черезъ раду повѣтову выбрану року 1884, бо справедливѣйше буде, чтобы ц. к. староство дѣловедство автономичное провадилъ, нѣжь мая партачити въ повѣтѣ не знати въ якого титуду трѣба: почмайстеръ, жидъ и збанкрутованный шляхтичъ.

Житель Турчаньского повѣту.

ДОПИСИ.

Зъ Коломыѣ.

(Выборы до рады мѣской. — Внесене п. Романчука въ нашѣмъ Выдѣлѣ повѣтовѣмъ.) У насѣ ровпочинаея поволи выбора борба при случаю выборѣвъ до новой рады громадской. Выставлено въ канцелярїи бурмистра листу выборѣвъ. Листа недбало и несовѣстно вроблена. Недбало, бо пропущено въ першѣмъ кружѣ одного выборца, профессора гимназійального, Русина, а несовѣстно, бо вробилася въ третѣмъ кружѣ о чотыриста жидѣвъ больше отъ христїанъ, а було доси завсѣгды о двѣста голосовъ христїанскихъ больше. Якъ кажутъ люде, обнакомленѣ добре съ отношенями тутешными. послѣа нового раскладу податкового повинно въ третѣмъ кружѣ тысячъ голосовъ христїанскихъ больше бути. Покривдженѣй выборцѣ христїане внесли противъ дѣлов листы протестъ, а понеже комисія рады громадской его откинула, пѣшовъ протестъ сей до староства. Що староство зрѣбитъ, не знати.

Справа внесена п. Романчука мая бути и въ нашѣй радѣ повѣтовой. Якъ зачуваемо, не мая се справа прихильникѣвъ въ радѣ чѣи въ комисіи ад hoc выбранѣй. Одинъ Польковѣвъ, выдающійся прихильнымъ Русинамъ, а засѣдающій въ радѣ, казавъ, что въ радѣ дѣлѣ богато залежить отъ о. Кобляньского, руского пароха коломыѣмъ, и члена рады повѣтовой. Якъ о. Кобляньскій поднесе свѣй голосъ рѣшущій въ той справѣ, то и Поляки прихилѣтсѣ. Думаемо, що Впр. о. крылошанинъ ехоче выступити въ оборонѣ правъ руского языка, чтобы сея справа по людски у насѣ рѣшилася. Сего прилюдно домагавсѣ отъ него рускій народъ въ Коломыйщинѣ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(До ситуации въ парламнтѣ.) Трѣмъ лѣтъ видѣ не треваетъ довога, а органы еи, що до не давна ще съ такою емазюо голосили о порваню вокыхъ звязей, що ополучали правящую, поддають она нынѣ смирно неоспоримѣй дѣйстности и мочатъ въ виду сильной згоды парламентарной большости, хочъ все ще не тратятъ надѣе, що оппозиція въ радѣ державной буде ще мала досытъ случайности ще сеи сеюя заявити овою оуду. О теперѣшнѣмъ положеню въ радѣ державной доноситъ "Politik", що оно теперь такъ похѣпшилось, що оппозиція муситъ вже отратити воюку надѣю на якѣ небудь уопѣхѣ, а большѣсть парламентарна отала такъ оильною, що буде могла дати скоро доказы своей силы. Точка рѣвноваги двохукой парламентарныхъ лежить теперь въ угодѣ съ желѣзницею пѣвнѣчною, котра теперь по сторонѣ правящѣ мая далеко лѣншій выклады, якъ давнѣйше, позаякъ подкомисія поробила въ дотычѣй угодѣ отповѣднѣй змѣны. Цѣла правяща съ малыми выемками въ поодинокихъ клуббахъ, а навѣтъ и клубъ центрумъ годятся, чтобы не откатити безъуловно предложена правительствомъ о сѣй угодѣ. На се годится такожъ и клубъ Коронинѣго, подчасъ коли зъ стороны лѣвицѣ — якъ вже теперь говорятъ — лишь немногій будутъ оставити оппозицію при голосованю. Якъ здася, не приде вже на сѣй сеюя крѣмъ оеи угоды та ще и закона о матерїяхъ выбуховыхъ и бюджету, жадне большѣе предложенье подѣ обрады, а сеюя по веѣй ямовѣрности и мпо деякихъ заперечень законѣчится ще передѣ Великодними святыми дни 24 марта. Въ кругахъ правительственныхъ и парламентарныхъ кладутъ велику вагу на те, чтобы обѣ палаты могли рѣвноважно похѣнчати свои работы, по чѣмъ непосредно охѣдывала-бы престольна бесѣда. — Органы оппозиційной доносятъ вновь, що по сторонѣ правящѣ въ радѣ державной носеятъ се гадкою завязати окремый консервативный клубъ центрумъ, до которого мая-бы ввойти члены клубѣвъ Гогенварта и Лихтенштайна. Програма сего клубу мала бы бути дуже подѣбною до програмы клубу Гогенварта, а гадки о нѣй мають высказуватися при дебѣтахъ надѣ бюджетомъ. Кажутъ, що Словенцѣ готовѣ такожъ

приотупити до сего клубу, наколи-бъ бнъ на оудючѣй оеюя мая дѣйстно завязатися.

(Справозданье бюджетное.)

Пос. Матуша прелиминари на рокѣ 1885 выказуе значне лѣшненье стану финансового державы. Предложеный правительствомъ прелиминари на рокѣ 1885 выказуе у всехъ выдаткахъ державныхъ суму 519,893,166 ар., а въ доходахъ 504,816,961 ар. недобѣръ отже выноситъ 15,076,205 ар. Порѣвнанши ой оумы съ сумами прелиминари зъ минувшого року, то покажеся въ выдаткахъ 4-мил. ар. большѣе, а въ доходахъ 30 25 мил. ар. большѣе. Недобѣръ администраційный зпавъ въ протягу послѣднихъ шести лѣтъ зъ 20 мил. ар. 1,871,590 ар. Справозданье выказуе дальше, что майно окарбу поднеолосъ черезъ перенятѣе явольность богато будынокѣвъ и желѣзницѣ. Котра не наступлять якѣ надзвычайный случаю, то недобѣръ вже въ короткомъ часѣ устане, а тогда можна буде приступити до розвязаня важныхъ экономичныхъ пытанъ. Але хочъ и якъ се естъ потѣшающамъ, казавъ справоздавецъ, то однакѣе не можна сего спускати зъ ока, що такъ корисный результаты осягнено въ порѣ найлучшого мѣра и сходячихся съ нимъ сирѣячихъ обставинахъ. Хочъ не можна отже заперечити, что теперѣшнѣй выдатка навѣтъ при дотеперѣшнѣй организациі, при помощи обмеженя въ рѣжнкихъ позиціяхъ ще большѣе зменшалася-бы и що при нормальномъ розвою обставинъ заробковыхъ и торговельныхъ збольшуванье доходѣвъ, можна-бы все ще задержати, то все-жъ таки не можна зъ сего сподѣватися санаціи нашей экономіи державной. Само постановленье не предпринимати жадныхъ инвестеціи надзвычайныхъ въ большѣмъ размѣрѣ не дѣведе до нѣчого, бо окарбъ буде мусѣвъ черезъ цѣлый радъ лѣтъ робити выдатки на рѣжнѣ будовы и крѣмъ сего надходить ще и сирѣва регуляціи рѣкъ, а задалѣ ой вымагають знову операціи кредятовыхъ, котры знову процентами значне обтяжатъ етатѣ выдатковый. Справозданье зашнѣе дальше, что особляву увагу треба теперѣ звернути на реформу податку зарѣбкового и доходного, котра доси лишь въ части переведена. Особляво треба старатися, чтобы до плаченя податку доходного потягнуто тыхъ, котры доси отъ него були вольны. На послѣдокъ заявляють справоздавецъ, что реформы ой будутъ переведены въ слѣдующихъ рокахъ, а тогда вже буде можно завести рѣвновагу въ бюджетѣ державномъ на сильныхъ и певныхъ основахъ.

(Конференція епископѣвъ.)

Въ недѣлю дни 22 о. м. отбуваея у кард. Гангльбавера шрѣвъ на честь членѣвъ конференціи, а въ понедѣлокъ 23 с. м. такій самъ лѣвъ въ нунціатурѣ; тогожъ сего дня принимавъ цѣловъ членѣвъ конференціи авдвѣнции. Въ среду 25 с. м. члѣи той же конференціи запрошенѣ на обѣдъ двѣрской. О дѣлахъ конференціи довѣдалася "N. fr. Presse" большѣхъ вѣдомостей и каже, что конференція еи окопѣвъ займалася не такъ дуже справою конгрусу, якъ радше тымъ, яке отановище въ державѣ належится фондови религиозному. Що до сего закона о конгрусу, то каже наведена газетѣ, что австрійской епископїи вже давнѣйше выказали ови гадки, какимъ ще законѣ сѣй предложено радѣ державной. Конференція епископѣвъ и мала отже жадной причины высказуватися противъ сего закона; протавно, она навѣтъ пристала на способъ переведеня сего закона, якъ сего бже оеи правительствомъ т. е. въ протягу трехъ лѣтъ. Що-же дотыкасѣе самого фонду религиозного, то оиъ естъ власностею церкви чи державы, то поглядѣ конференціи были дуже подѣвны. Епископы зъ краѣвъ коронныхъ, въ котрыхъ потребѣ церкви и духовенства заопокоюются зъ фонду религиозного, доказували, что нема загалного державного фонду религиозного, котрый бере свѣй початокъ отъ церкви и котрымъ лѣшь церковь мая право управлѣти; для того такожъ не можѣ надвѣжжѣ фондъ религиозного якого краю ужывати на потребности другого краю. Другі члены конференціи не перечили сему впрѣсть, але доказували, что не можна сѣи рѣчи такъ докладно брати, бо въ большѣй части краѣвъ коронныхъ фондъ религиозный естъ оаовный, а правительствомъ и плачуе зъ фондѣвъ державныхъ. Наколи-бъ фондъ религиозный мая черетѣи подѣе управу церковнѣи державы. Згодженоо отже, что епископы австрійской внесутъ до палаты панѣвъ подчасѣ радѣ надѣ справою конгрусу свое заявленье, и котрымъ заотеружутъ права церкви что до фонду религиозного. Дальшимъ предметомъ нарадѣ конференціи мала бути такожъ новѣла школьна.

ЗАГРАНИЦЯ.

Россія. Справа афганьска не втихаетъ а вѣбиреа чѣмъ разѣ большого значеня, такъ, что зпѣюае якъ то Россія зручно и оглядаю, а при томъ все тихцемъ въ Алія постуцае, можѣ дѣйстно сподѣватися, что тамъ занеогно на новѣй выборы зъ стороны Россіи. Зъ Лондону доносятъ именовѣ, что російское воѣско подоготуило вже ажъ подѣ войнѣ Рендже, де остоятъ вже афганьскій форпосты и каждой хвилѣ може вже прїйти до конвѣнціи межи Россійянами и Афганями. Небезпеченостею естъ вже такъ велике, что англійской комисіи для урегулѣваня границѣ, Лимоденъ, мусѣвъ оеюю комисіею для похѣрѣвъ уступити зъ заперженои области и отанути ажъ поза Гератомъ. Россійской инженерѣ перебувающій теперь въ Лондонѣ, зачудуваея дуже оею вѣстою и каже, что бнъ о томъ нѣчого не знаеъ. Россійское правительствомъ мало наказати ген. Комарову, чтобы бнъ вже дальше не постуцавъ, хѣба лишь на оудючѣй конечной потребности войнои. Англійской предтаватель въ мѣствѣ Кабуль получивѣ приказъ отъ оеюго правительства, чтобы въ сейчасъ выславъ курьера до Герату и розвѣдавао тамъ добре о по-

отупають під се м'яго войску російськомъ. Межи Індіями а Гератомъ нема дои жадної звязі такъ, що вѣсти въ Герату можуть въ найблишомъ случаю дойти ажъ за двѣ недѣли. Въ нѣмецкихъ газетахъ заграничныхъ появилося телеграммы, посила котрыхъ министеръ дѣлъ внутрѣшнихъ, гр. Толстой, постановивъ уступити съ своихъ посады задля слабого здоровья. Говорять вже навѣтъ, що на его мѣсце назначений гр. Паленъ, колишній министръ юстиціи, а тепершій предсѣдатель комііи для справъ жидѣвскихъ. Вѣсть оя поки що здаєсе бути передчасною, коли вже не зовсімъ ясно, позаякъ для зменшеня труда придано гр. Толстойю недавно окремого помѣчника.

Англія. Для 20 с. м. зоставъ откритый англійскій парламентъ. Министры давали отчетъ на інтерелліціи въ справахъ Судану и Герату. Фицъ Морисъ заявивъ насампередъ, що вице король египетскій именувавъ князя Гасана цивильнымъ губернаторомъ Судану и що бнъ пойдє съ Вользелеемъ и буде старатися отъискати знову повагу египетского правительства. Оттакъ давъ поясненя що до отношеня Англіи до Італіи. Італія не заключила съ Англією жадной угоды ані нѣякой умовы що до занятя Массуахъ; правительство англійске не знає зовсімъ, якъ нмѣрена має Італія, що до Кассалѣ и провинціи Така. Звертаючи на справу Герату, заявивъ Фицъ Морисъ, що Россія не отповѣдѣла на жадава Англіи, чтобы войска російскій отступили отъ Пулитаву на частъ, доки комісія, займаючись урегулюванемъ границъ, не скончить своєї работы. Министръ Кросъ заявивъ, що поголооска, будучи бы вице король Індій жадавъ прислати до Індій 20.000 войска, єсть безпідставною. На пытанье пос. Тайлера отповѣвъ бнъ, що по поводу частыхъ заявленъ зъ стороны Россіи, що Афганістанъ не лежить въ сферѣ ея политики, правительство англійске муситъ приймати се за певнене; поголооска, будучи бы російскій войска машерували на Гератъ, єсть зовсімъ безпідставною. Въ Гератѣ, казавъ Кросъ, єсть сильна золота емира Афганістану; наколи-бъ Россія хотѣла занятя Гератъ, то крокъ сей потягнувъ-бы за собою дуже поважній наслідки. На сѣмъ заваданю повѣдомило правительство палату, що колоній англійскій якъ полудневый Валесъ, Австралія, Викторія, Кинояндъ и Канада заявили охоту выставити на власній коштъ войска и выслати ихъ до Судану. Правительство приняло лашъ помѣчи Валеса а за воѣ прочіе подакувало. — Надъ Англією повисла якась неумолама судьба; всѣ и войды побѣдиаются лашъ противъ неѣ. Такъ доносятъ зъ Гамбурга, що на заходномъ побережю Африки коло Квитагъ жателѣ тамошній збунтувалися и ранили тяжко губернатора въ Квитагъ а его ескорту убили. Перебуваючий въ Квитагъ офицеръ англійскій доносить, що має надѣю при помощи 60 жовнѣровъ, котрыхъ має до розпорядженности, оборонити мѣсто и крѣпость.

Швейцарія. Доходять вѣсти, що и Швейцарія навучилася вже анархисты и правительство постановило вѣстати остро до немалыхъ и неопжаданыхъ гостей а поки що слѣдять за ними быстро, такъ само правительство, якъ и люде зовсімъ приватній, а праса швейцарска помагє вѣрно однимъ и другимъ. Причиною до сего поступованя республіка має бути то, що, коли поубіють Румфа швейцарска полиція слѣдила за убійцами въ Базилѣ, выкрила тамже велике и добре зорганизоване товариство анархистѣвъ, котре складалося зъ 100 люде. Правительство швейцарске взялося отже остро и сѣмло до анархистѣвъ, але и сѣ отаи теперъ осторожнѣйшій и лучатя лашъ въ дуже малі громады, сходяты рѣдко а корреспонденцію межи собою зовсімъ закинула и порозумѣваються съ собою лашъ устно.

Рухъ въ нашихъ читальняхъ.

— Въ читальни въ Романѣ отбувся загалный зборъ членовъ дня 19 сѣчня с. р. Зборъ именувавъ почетными членами читальнѣ п. Д. Кулачковского, посла до рады державной, и о. А. Заряцкого, мѣщского пароха, за ихъ услуги при заложени и при дотепершній удерживаню читальнѣ. На зборѣ выбрано новий выдѣль, котрый старея устроити бодай одинъ декламаторско-спѣвачій вечерняцѣ. Читальня має гарный хоръ. Коли бъ не ворога въ громадѣ, то читальня романѣвска розвивалась-бы дуже красно.

— Въ читальни въ Кутахъ отбулося загалный зборъ дня 25 сѣчня с. р. До нового выдѣлу ввійшли: о. Михайл Колянковскій якъ предсѣдатель; Дръ Иванъ Скоморовскій якъ мѣстопредсѣдатель; учитель Амвросій Галацкій якъ секретаръ; Лазаръ Плявюкъ якъ касиеръ и Козьма Вьяндыкъ якъ бібліотекаръ. Зъ важнѣйшихъ ухвалъ потуємо слѣдующій: 1. На внесене Іосифа Слюзья ухвалено, чтобы руска Читальня въ Кутахъ приотулила сѣ удѣломъ до "Народной Торговлѣ" и 2. ухвалено устроити вечерняцѣ въ честь памяти Тараса Шевченка. Дръ Иванъ Скоморовскій упрятывъ намъ вечеръ отчитомъ на тематъ: "Якъ довго чоловікъ жити може?" По отчитѣ, котрого зборъ выслушавъ съ увагою и цѣкавостею, сѣвали члены рускій пѣснѣ якъ: "Щастѣ намъ Воже", "Миръ Вамъ Врата" и иншіе. — Секретаръ читальнѣ.

НОВИНКИ.

— Програма музикально-декламаторского вечера въ память ХХІV роковинъ смерти незабутаго Тараса Шевченка, устроюваного заходомъ товариства "Руска Бесѣ-

да" и филіи товариства "Просвѣта" въ сали театральнѣй (въ замку) въ Тернополі днѣ 17 лютого (1 л. марта) 1885.

Часть I.

- Рѣчь вступна про Шевченка п. Ол. Барвѣвскій.
 - Лисенко, Покликъ до Славянъ } мужес. хорѣ.
 - Вербицкій, До родины } мужес.
 - Ліотъ, Венеція, Неаполь } отиграє на форте-Яровскій. Бурлаки, думка } пѣнѣ и на Д.
 - Шевченко, Хустина-Калина, выголоситъ п-а К.
 - Лисенко, Гетьманы-гетьманы, сольо баритонове, отсѣває п. Г.
 - Воробкевич, Третій пѣснѣ } мужескій хорѣ.
 - Ого Веселый часъ } мужескій хорѣ.
 - Монюшко, а) Горлячка, б) Соколяки } мѣшанный хорѣ.
- Часть II.
- Шевченко, Чернецъ, выголоситъ п. К. Усгійновичъ.
 - Матюкъ, Ангелъ Хранитель Руси, баритонове сольо отсѣває п. Г.
 - Фантазія зъ оперы Беллиниго "La Sonnambula", отиграє на фортепьянѣ п. В.
 - Лисенко, а) Ой не гараздъ Запорожцѣ } муж.
 - Про руйнованье Сѣчи. } хорѣ.
 - Матюкъ, Моя мила дорогая, дуєтъ зъ оперы, отсѣває п-нѣ В и Г.
 - Вербицкій, Завѣщанье Шевченка, басове сольо въ супроводѣ двохъ хорѣвъ и фортепьяну, отсѣває п. Г.

Початокъ о годнѣ 8 вечеромъ. Подчасъ продукцій дееръ салѣ будуть замкнені.

— Студенты руской гимназіи у Львовѣ устроюють музикально-декламаторскій вечеръ въ ХХІV роковины смерти Тараса Шевченка въ комнатахъ акад. гимназіи дня 16 (28 лат.) лютого с. р. Програма слѣдующа:

- Вступне слово проф. Гр. Цеглинского.
- Лавровскій: "Сумно марно", хорѣ.
- Декламация, Выголооситъ В. Лавровскій.
- Кикенъ: "Наша надѣя", сольо баритонове въ супроводѣ фортепьяну, отсѣває А. Гриневскій.
- Ліотъ: Ballade "Ukraine" на фортепьянѣ, отиграє Д. Леонтовичъ.
- Вербицкій: "Гей по горѣ", хорѣ.
- Декламация, Выголооситъ Пав. Кудрикъ.
- Маєрберъ: "Gnaden Aric" зъ оперы "Robert der Teufel", на цитрѣ отиграє Е. Купчинскій.
- Вербицкій: "Завѣщанье", хорѣ.

Початокъ о 3 годнѣ по полудни.

— Выдѣль мѣщанскій чиниль въ Стрыю має честь запросити Ви. Родимичѣвъ на вечерокъ, якій урядже въ память ХХІV роковинъ смерти кобзаря Т. Шевченка днѣ 2 лат. марта въ сали театральнѣй. Въ складѣ програмы вечерка входять: отчитъ проф. Г. "Про значенье Шевченка", продукція хору мѣщанского, декламация и предтавленье театральне комедійки: "Таго на заручинахъ". Цѣны мѣсцѣ: крѣсло 40 кр., вступъ на сали 20 кр. Початокъ точно о 7 год. вечеромъ.

— Въ Рѣчьцѣ, дек. пѣснѣвского, отбулася въ днѣхъ 12 до 15 с. м. торжественна мисія, въ котрой взяло участь 20 священникѣвъ. На торжество при отбуло зъ докопачныхъ мѣсцовостей якъ: зъ Косова, Пѣстыня, Стопчатова, Яблонова, Мышина и Соколовки дуже богато людеи. Днѣ 13 лютого проповѣдали о: Іоанъ Грабовичъ, деканъ и пархъ зъ Стопчатова; Вас. Долинскій, пар. Березова; Вас. Залозецкій, пар. Гѣрного; Алек. Закопчинскій зъ Вашковецъ и Рудольфъ Мохъ, пар. Острова, а о 3 год. того днѣ отбувся походъ до выставленого Хреста и о. дек. Грабовичъ удѣлявъ вѣрнымъ архіерейского благословеня. Черезъ воѣ днѣ масійній отправлявъ о. дек. Грабовичъ въ соборѣ торжественне богослуженье а 14 лютого проповѣдувавъ знову о. Р. Мохъ. Кромѣ кондеканального духовенства взяли ще участь въ мисійномъ торжествѣ оо.: Сѣменовичъ зъ Косова-отар., Михалевицъ зъ Косова, Добрянскій зъ Соколовки, Окуневскій зъ Яворова и Кисѣлевскій зъ Товмачка. Въ днѣхъ 12, 13 и 14 лютого шлюбувало около 800 людеи.

— Ю. еп. Северній Моравскій именованный рим.-кат. архіепископомъ львовскимъ.

— Вп. панѣ Августа Павлюхова, жена капатана авдитора у Вѣди, прислала съ ширюю власноручною дописею 10 ар. для бѣдныхъ учениковъ руской гимназіи — на руки и подѣ адресу подпасаного. Не знаючи адресы, складаю въ часо паса "Дѣло" сѣй Ви. пана въ имени бѣдной учащейся молодѣжѣ, шире Спаси Богъ! — *Василь Ильичицкій*, директоръ академичной руской гим назии.

— Выдѣль руской бурсы въ Стрыю складає снмъ прилюдню подяку Дхв. Выдѣлова рады повѣтвой жидѣвской за щедрый даръ квоты 50 ар. на постройне дому для бурсы. — За Выдѣль: *Ст. Дубравскій*, заст. предсѣдат.; *Ив. Васильевичъ*, секретаръ.

— Выборы до рады державной на мѣсце пок. Т. Городьского отбулося въ Зальцкахъ днѣ 25 лютого с. р. о 3 год. по полудни. Выборцѣ зъ куріи большыхъ посѣлостей зѣхались численно и роздѣлили свои голосы на двохъ кандидатѣвъ. Одинъ голосували на гр. Адама Голуховского (сына пок. гр. Агенора, о котромъ "Страхопудъ" своего часу псавъ, що бнъ повиненъ называтися "а jidischer Gogol") и сѣй получили 31 голосовъ, мѣжъ сими голосы всѣхъ жидѣвъ, властителейъ большыхъ посѣлостей, котры солидарно на него голосували; другій знову, сама "шляхта родова" голосували на Корнеля Городьского и сѣй получили лишь 23 голосы, отже черпавъ. Розъярена "шляхта родова" нарѣкає теперь на "пресію зѣ горы" и заповѣла протестъ зѣ ирчины, що будучи гр. Голуховскій не має ще приписанныхъ 30 лѣтъ вѣку. Выборы еи можуть бути доказомъ, якъ сильно подѣзувала польска шляхта на галицкимъ Подблѣю, а противно, якъ змоглася жидѣв-

ока плутократія, коли она теперъ вже декуды рѣшає въ такъ важныхъ справахъ, якъ выборы до рады державной.

— Розвязанье товариства. Ц. к. намѣстничество оголошує, що товариство касна купецко-промислово-рембонного въ Бережанахъ збѣсло розвязанье. Причина розвязаня не звѣстна, якъ такоже не подано въ урядовой газетѣ, чи товариство розвязалося само, чи его розвязала власть.

— Конкурсъ. Рада школьна окружна въ Дрогобычи розписала конкурсъ на посады учительскій въ слѣдующихъ мѣсцовостяхъ своего округа: 1) Добровляны, 2) Губичѣ, 3) Крыница, 4) Лужокъ долшнній, 5) Подбужъ, 6) Попелѣ, 7) Рабчицѣ, 8) Рольвѣ, 9) Стронна, 10) Ковпечѣ, 11) Михайловичѣ, 12) Недаве, 13) Опары, 14) Раделичѣ, 15) Ряхтичѣ, 16) Тинѣвѣ, 17) Ботля, 18) Хашѣвѣ, 19) Ильичкѣ, 20) Яблонка вышша, 21) Либохора, 22) Розлучъ, 23) Вовче, 24) Высоцко вышше, 25) Бѣбрка, 26) Борыня, 27) Испастъ, 28) Ясеница замкова, 29) Яворъ, 30) Красноє, 31) Лосовецъ, 32) Матковѣ, 33) Махновецѣ, 34) Мохнатѣ, 35) Жукотинѣ, 36) Яблонка низша. Речинецъ до вношеня поданъ до 20 н. с. цвѣтня с. р.

— Въ войсковыхъ институтахъ научныхъ буде съ откритымъ 1885/86 р. школьного до обсажденя 235 мѣсцѣ, зъ котрыхъ часть зовсімъ освободна отъ оплаты, часть платна въ половинѣ, а часть платна въ цѣлости. Кометенты мають вносити до доповняючихъ комендъ (Ergänzungsbezirks-Commando) або комендъ пляну (Platz-Commando), взглядо до комендъ крѣпостныхъ (Festungs-Commando) и комендъ корпусныхъ (Corps-Commando) въ мѣсцяхъ марцо, цвѣтнй, маю съ остаточнымъ речаннемъ до 25 мая 1885 р. Про близій условіи конкурсу мажна дождатися у Львовѣ въ комендѣ доповнячѣй Нр. 30 на цитадели, а на провинціи въ другяхъ доповняючихъ комендахъ.

— Дѣла выслушенныхъ подѣофицировъ. Львовскій магистратъ завѣдомляє интересованныхъ, що оутъ до обсажденя слѣдующій посады застереженій для выслушенныхъ подѣофицировъ австрійской арміи а именно: посада канцелисты при ц. к. судѣ повѣтовѣмъ въ Каденѣ (въ Чехахъ); посада помѣчника возного при судѣ торговельномъ въ Вѣднѣ; вартѣвника вязявѣ при ц. к. судѣ повѣтовѣмъ въ Штаирѣ въ Гѣршній Авотри; посада помѣчника возного при ц. к. судѣ повѣтовѣмъ въ Кралеградѣ; пос. возного евентуально помѣчника возного при судѣ кравѣвѣмъ въ Вѣднѣ и посада возного въ институтѣ зоологичномъ при университетѣ въ Черновцахъ. Близша вѣдомость и условія конкурсу въ IV департаментѣ магистрату львовского.

— Диренція надворной оперы въ Вѣднѣ заангажувала Мышугу, якъ дождѣеся "Fremdenblatt", на дальшихъ 6 выступѣвъ. Межи прочими має бнъ выступити яко екзекуторъ новыхъ роль въ операхъ "Rigoletto" и "Traviata". — Фактъ, що Мышугу заангажовано до дальшихъ выступѣвъ доказує, що бнъ потрафитъ отповѣсти вымогамъ, які ставляє така первостепенна сцена свѣтова якъ вѣденска опера придворна, а если критика вѣденска не конче прихильно его привтала, то се дастоа пояснити закулисовыми вылавами его соперникѣвъ.

— Стипендію имени Мелетія Романовского рѣчыхъ 50 ар. а. в. получилъ Євронимъ Левидкій, ученикъ II кл. гимн. въ Черновцахъ.

— Свѣтлѣйшій отецъ єсть теперъ небезпечно хоррый. После донесена римского корреспондента одной лондонской газеты, пана зробивъ вже свое завѣщанье.

— Пожары. Въ громадѣ Брухналя, яворѣвского повѣту знищивъ огонь майно 15 господарѣвъ и громадскій шпиталь. Причина пожару до теперъ не выслѣжена а страта выноситъ 8.100 ар. — Въ Урловѣ, золочѣвского повѣту згорѣло 7 сельскихихъ господарѣвъ а шкода, котра лишь въ маленькѣй части была убезпечена выноситъ 3.379 ар. Огонь занялся въ коминѣ отъ саджѣ. — Днѣ 23 н. с. лютого згорѣло до тла мѣстотчко Руда, въ журавеньскомъ повѣтѣ. Сто двайцятъ родинъ лишилося безъ куона хлѣба и пріютю. На телеграфіе прошенье приславъ выдѣль краевый 300 ар. запомоги для погорѣльцѣвъ.

— Фельдфебелъ Лопатынскій, котрый, якъ мы своего часу доносили отрѣдливъ бувъ до своего полковника а оттакъ до себе въ самоубѣйчѣмъ замѣрѣ, вже зовоимъ выдѣленнымъ зъ раны, котру собѣ завдавъ. Слѣдство въ его справѣ вже укѣчене и незадовго стане Лопатынскій передъ оудомъ военнымъ.

— Тифусъ сконстатувала власть въ 4 громадахъ въ Самборчинѣ. Жителѣ селъ навѣщенныхъ епидемією не мають отповѣдной лѣкарской помочи, бо въ Самборѣ єсть лишь одинъ лѣкаръ повѣтвой на два повѣты: самборскій и рудецкій. Власть повинна бы зарадити сему недостатку тымъ больше, що хвороба выступає дуже сильно и заходить обвава, що звичайный тифусъ замѣняєтся въ тифусъ плямнотый.

— На руску бурсу въ Тернополи выслули въ сѣчню 1885 р. слѣдующіе жертвы: Долгата въ пятницѣ бурсы 102 ар. 50 кр.; Емилъ Клорманъ голову цукру продану за 4 ар.; Книгарня Круликівского на рахунокъ книжокъ взятыхъ въ розпродажъ 2 ар. 50 кр.; Ст. Волошинъ якъ членъ 1 ар. 25 кр.; Институтъ Ставронигійскій ототки зъ фонду бл. п. Косова за рѣкъ 1884 27 ар. 72 кр. На вечерку музикальномъ въ Денисовѣ вѣбрано за инициативою Ви. о. Витошынского 7 ар.; о. І. Васильовскій отъ прихожанъ въ Могильнѣи а Романѣвцѣ 3 ар.; Іоанъ Хрущевскій 1 ар. 25 кр.; о. Н. Луничій якъ членъ 3 ар.; о. А. Шанковскій отъ себе 2 ар., отъ прихожанъ 3 ар.; панѣ: Леокадія Струминыска 1 ар., Марія Онискевич 1 ар., Амалия Лучаковѣна 1 ар.; ш.: Іо-

сифъ Онискевич 1 ар., Дръ Адольфъ Саганекъ 1 ар., Іосифъ Громницкій 1 ар. 50 кр., Дръ Вол. Лучаковскій 1 ар. 50 кр., А. Барвѣвскій 1 ар., Впр. о. Гр. Чубатый якъ членъ 1 ар. — Натураліями: Іоанъ Кичакъ 8 шт. кашуоты и гарни крупъ греч. и 3 кварта цыбулѣ; Емилій Бородинъ 8 гар. гороху и 6 бѣх. хлѣба; Громада Денисовѣ 108 кил. гороху, 24 килогр. крупъ греч. 43 килогр. крупъ ячмѣнѣ; долгата 9:32 от. мяса волового. — Выдѣль бурсы дякує снмъ воимъ П. Т. жертводателямъ за ихъ датки и проситъ Свѣтлѣйшій инст. отаворп. приняти се за поквитованье на присланій ототки. — Отъ выдѣлу руской бурсы. Въ Тернополи днѣ 26 сѣчня 1885. *Дръ Лучаковскій*.

— Вѣрній информаци. Вѣденска газета "Extra-blatt", издаючи сывозданье про зѣздѣ австрійскихъ епископѣвъ, вычисляє межи участниками зѣздѣ, насѣвшими зѣ Львова Виреосъ, митроп. Іосифа Сембратовича, котрый якъ звѣстно, пробує въ Римѣ и не принявъ участи въ зѣздѣ австрійского епископату, и умершого ще минушого року латинского архіепископа Верджлейского.

— Того ще у насъ не было. Однѣ зъ львовскихъ рѣвникѣвъ задумавъ открити на жовківскомъ передмѣстю ятку съ коньскимъ мясомъ. Въ другихъ большыхъ мѣстахъ, именно въ Вѣднѣ продажъ коньского мяса зовсімъ не новина, но чи у Львовѣ буде для того промыслу отповѣдній теренъ — не вѣати. Що найменше до теперъ относилося наші коноументы мяса до того рода примаковъ досытъ недовѣрчиво, но може бути, що нужда межи бѣднѣйшими жителями Львова зѣднѣє новому промысловцеву ширшій кругъ отбирательствъ...

— Именованье. Рада школьна краєва заименовала Тому Галаза дѣтнмъ учителемъ въ Воловинѣ.

— Почтовій щадницѣ. Въ виду того, що агенды почтовыхъ касъ щадницыхъ съ кожымъ майже днемъ збѣльшаються, задумало правительство перемѣнати ихъ на загалную державную щадницю.

— Статистика парламентарна. Число европейскихъ парламентарныхъ посѣловъ выноситъ больше якъ 10.000. Наибольше оорозмѣрно посѣловъ має Угорщина именно (1280). Оттакъ слѣдѣ Нѣмеччина (2203), Англія (1182), Франція (863), Італія (842), Испанія (800), Австрія (550), Швеція (350), Португалія (299), Греція (244), Белгія (198), Швейцарія (189), Данія (168), Нидерланды (168).

— Львовскій жебраки. Наибольшую язвуку жителей м. Львова, — пише одна тутешна газета — єсть безперечно широко розвѣтвлєне жебрацтво, що съ кожымъ днемъ прибѣрає съ разѣ большій розмѣры. Довгий часъ глѣдѣли на се черезъ пальцѣ, доперва дирекція полиціи забрала се серьезно до дѣла, чтобы хоть въ части очистити мѣсто зъ тыхъ загаломъ небезпечныхъ явдываюдѣвъ. Вчера арештовано поважну цѣфру 120, а мажна оподѣвѣтиса, що число се ще поднесєся. Межи "ганделесами" львовскими єсть такожъ много такихъ, що не мають позволеня власти, а зъ другой стороны оутъ звѣстными и въ полиціи потованными злодѣями.

— Помишена. Сими днями въ чаѣбъ торгу на львовскомъ рынку отошла мала чотырѣхѣтнѣ дѣвчанка въ легенькомъ одягу и трюоучиса отъ студени, заливалася равными слезами. Ея отбутили прохожій а оданъ зъ нихъ заштасыва, чому плаче. Дѣвчанка отповѣла, що приѣхала тутъ съ мамою зъ другого мѣста, що ея мама завела передъ якійсь хоршій складѣ и казала чекати. Стоячи пару годинъ на студени и не могуци дождатися мамы, рѣшылася она ити дальше и зайшла въ рынокъ. Мала не знає, якъ называєся по родичахъ, лишь то знає, що ея кличутъ Карольцѣю. Одна зъ прохожихъ панъ взяла маленьку полишену до своего дому.

— Дрѣбнй вѣсти. Въ Львовѣ умеръ на днѣхъ дръ Ромуальдъ Вильчекъ, ц. к. старшій лѣкаръ штабовый. Его мощѣ отвезено до родинного гробу въ Бережанахъ. — Старшій сынъ бувшого намѣстника гр. Альфреда Потоцского Романъ гр. Потоцкій, котрому не довго по шлюбѣ умерла перша жѣнка, має оженатися другій разѣ съ княжною Радзивилъ, спорядненою съ нѣмецкимъ пануючимъ дворомъ. — Передъ колькома днями приѣхавъ до Львова гр. Зичъ и давъ концерты на добродѣйній цѣли. Кружкия артистичній и артиократія львовска гостятъ знаменитого концертанта. — Въ Лисничкахъ подѣ Львовомъ будучея заходомъ о. Терапонта Котовича нова церковь зъ твердого матеріалу. — Въ Знесѣню подѣ Львовомъ о. Айталь Билинкевичъ зачне въ недвѣгомъ часѣ ставити нову муровану церковь, на котру вже зѣбрано 2442 ар. 60 кр.

Вѣсти зъ Аепархіи Львовской.

Каноничну институцію на Троостянецѣ, дек. подгаецкого получавъ о. Анаот. Лотоцкій.

Душпастирскій посады получали оо.: Стеф. Лежогубскій, зав. въ Стѣнцѣ, дек. золочѣвского; Іоанъ Валивскій, сотруд. въ Тейсаровѣ, дек. стрыйского; Левъ Фиделовичъ, сотруд. въ Ширчи.

Введеніи оо.: Іоанъ Колянковскій якъ завѣд. въ Коростовѣ; Мих. Свѣтлѣйскій якъ сотруд. въ Товотѣмъ, дек. скалатского.

Прозенту получали оо.: Юліанъ Зельскій, завѣдатель въ Полоничкахъ, на Убань, дек. буского; Теодоръ Косевичъ на Опришѣвцѣ, дек. станиславовакого.

Доватокъ особистый зъ фонду религіяного удѣляю намѣстничеству о. Николаю Горалевичу.

Декретъ удѣленя отъ оплаты до фонду явничо-сирѣтского получивъ о. Николай Центелевичъ, парохъ въ Невичкахъ, дек. олесьского, по воду 40 лѣтнего душпастирства поbola §. 5 статутѣвъ товариства запомоги.

ПОСМЕРТНІЙ ВЪСТІ.

† О. Юсифъ Ганкевичъ, праходникъ зъ Пневя, надвѣрнянського деканату, упокоився на дняхъ въ 71 році житя а 46 свяченства. Вѣчна ему память!

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА

— „Библиотека для молодежи“, издаваемая „Рускою Бесѣдою“ въ Черновцахъ а редакціоною учителемъ п. Емилианомъ А. Поповичемъ, вышла книжочка I-ша и мѣститъ на 16 сторонахъ слѣдующіи статьи: 1) Вотавайте діти! (стишокъ); 2) Селянинъ у Фердинанда Благого; 3) Свѣтъ то книжка; 4) Макове зерно; 5) Коза (байка прозою); 6) Вовкъ и котъ (байка стихомъ); 7) Приповѣдки; 8) Загадки; 9) Забавы для дѣтей и 10) Татови на именины (стишокъ). — Якъ бачимо, укладчикъ „Библиотеки“ сподурає поучающе съ забавнымъ для молоденькихъ умовъ въ формѣ популярной, азыкомъ чистого народнымъ. „Библиотека для молодежи“ выходитъ въ мѣсячныхъ брошурованныхъ книжочкахъ въ объемѣ одного печатного аркуша и коштує съ пересылкою на рѣкъ 1 зр., а кожда поодинокя книжочка 10 кр. Редакція и Администрація въ Черновцахъ, ул. Сплени ч. 7.

— „Учебникъ початковыхъ вѣдомостей музыки и спѣву“ о. Ивана Киприяна поступивъ сими днями въ розпродажъ. Можна его получить по цѣнѣ 80 кр. (съ пересылкою 85 кр.) въ слѣдующихъ книгарняхъ: у Львовѣ у К. Лукашевича; въ Тернополи у Л. Гилечка; въ Станиславовѣ у І. Миликовскаго; въ Коломыи у М. Михты; въ Самборѣ у Гейсига; въ Золочевѣ у Цукеркандля и сына; въ Перемышлѣ въ печатни Пюнткевича и у самого автора Ивана Киприяна въ Шумячи, почта Турка коло Хирова.

— „Житє святого Евстахія. Написавъ Юсифъ Барвѣнскій.“ Пѣдъ такимъ заголовкомъ выдало товариство „Провсвѣта“ книжочку популярну, зъ ряду 84-ту а 1-шу на рѣкъ 1885. Въ сѣй книжочкѣ мѣститъ и бесѣда дра Омеляна Огоновскаго, головы „Провсвѣты“, выголошена на сегорѣчнѣмъ загляднѣмъ зборѣ товариства. Цѣна сѣй книжочки 10 кр.

Переписка Редакціи и Администрации.

Вп. 3. у Львовѣ. „Подяка“ будъ напечатана въ слѣдующѣмъ числѣ. — Вп. С. Ж. въ 3. Въ слѣдующѣмъ числѣ. — Вп. І. Б. въ С. Въ томъ предметѣ одержали мы обширѣйшу дописку, але скорягаємо зъ деякихъ даныхъ у Вашѣй дописки. О згадану Вами другу рѣчь дуже просимо, только якъ найкорше. — Вп. Д. Б. въ С. Дописку получили. Дакуємо. — Вп. І. Б. въ Р. Даруйте за мале обѣзвѣне, сталося се черезъ выѣздъ до Ст. Завтра листомъ пошлемо отвѣдъ. — Вп. А. Д. въ Полянкахъ. „Дѣло“ высылаємо Вамъ правильно; зарекляміте числа, котрыхъ Вы не получили, а вышлемо въ-друге и внесемо жалобу до Дирекціи почтъ. „Господаревя“ грошѣ (2-60 зр.) мы передали. — Кто знає адресу панѣ Софїи Шеховичевѣ, вдовоцѣ по бл. п. Северинѣ Шеховичу, зватьте подати їй до вѣдомости, що дуже важне и нетерпяче проволоки письмо Краковска Асекурація, не знаючи ея адресы, прислала на нашѣ руки. — Вп. М. Ш. въ М. и др. Въ ч. 13 „Дѣла“ було ясно написано, що дѣтъ ч. 14 буде „Дѣло“ высылаються лашъ тымъ, що прислали предплату або замовили. Треба було хочъ замовити, а не була-бы послѣдувала перерва; мы не можемо знати, хто жаєе дальше предплачувати, а не забули ще на вѣдѣтныи листъ о. Дольницкаго зъ Засулинецъ.

Подяка.

Неумолима смерть забрала намъ въ оамѣмъ розцвѣтѣ житя дорогого нашего Юліана и покыла сердце любячої его рѣдѣй вайтяжшою печалею. Въ сѣмъ горю було нашою единою отрадою живе сочувство, яке мы по тѣй великой стратѣ у вѣсхъ кругахъ стрѣтили, и численна

участъ другѣвъ и знакомыхъ въ оумнѣмъ обрядѣ похоронѣмъ. Мы уважаємо тому нашимъ обовязкомъ зложити прикладно щирю подяку Впр. оо. крылошанамъ Величку, Павлюкову и Петрушевичу, и Пр. оо. Райтеровскому, Яримовичу и Волод. Петрушевичу за отправу похоронѣвъ; дру Юсифу Левицкому за сердечну и трогачую промову надъ гробомъ; Почт. Товариствомъ „Руска Бесѣда“, „Академичне Братство“ и „Акад. Кружокъ“ и Товаришамъ Покѣйного, ц. к. авскултантамъ судовымъ, котры зазначили своєю любовью до Покѣйного зложенемъ на его домовнѣ прехорошихъ вѣнцѣвъ; Почт. Питомцамъ духовной семинарии за ихъ красный свѣтъ похоронный, а въ концѣ вѣсхъ другамъ и знакомымъ, що мимо непогоды зводили такъ численно отпрывадати мощѣ Покѣйного на мѣсце вѣчного оупочинку. Приймѣтъ, Высокоповажай, за Ваше добре сердце и оказане намъ сочувство наше щире „Спаси Богъ“!

Львовѣ днѣ 11 рус. лютого 1885. Григорій Матѣевъ, парохъ Новецѣ, отецъ Покѣйного; Иванъ Матѣевъ, братъ; Емилиа Стефановичева, сестра; Александръ Стефановичъ, швагеръ.

Съ сими числомъ розсылаєся Впов. Предплатникамъ „Библиотеки вѣзнаменитшихъ повѣстей“ 13 и 14 аркушъ повѣсти „Батько Горіо“ Бальзака.

Ц. и. генеральна дирекція австрійскихъ желѣзницъ державныхъ.

Выписъ зъ плянѣ вѣды важный дѣтъ 15 лютого 1885 р.

Отъѣздъ зѣ Львова:

Поѣздъ мѣшаный о 6 год. 40 мин. рано до Стрыи. Поѣздъ особый о 11 год. 25 мин. передъ полуднемъ до Стрыи, Станиславова, Дрогобыча, Борыслава, Хирова. Поѣздъ мѣш. о 6 год. 45 мин. вечеромъ до Стрыи, Станиславова, Гусатына, Дрогобыча, Хирова, Завардона.

Приходятъ до Львова:

Поѣздъ мѣш. о 8 год. 39 мин. рано зъ Стрыи, Станиславова, Хирова, Заварда, Звардона. Поѣздъ особ. о 4 год. 17 мин. по полудни зъ Стрыи, Станиславова, Дрогобыча, Борыслава, Хирова. Поѣздъ мѣш. о 1 год. 39 мин. въ ночи зъ Гусатына, Станиславова, Стрыи, Дрогобыча, Борыслава, Хирова, Звардона.

Желѣзничій поѣзды.

Посля годивника львовскаго.

Приходятъ до Львова:

ЗѢ КРАКОВА: о год. 5 мин. 36 рано поѣздъ послѣдний; о год. 9 мин. 27 вѣч. поѣздъ особый; о год. 10 мин. 33 передъ пол. поѣздъ мѣшаный.

ЗѢ ПОДВОЛОЧИСКЪ: на дворѣцъ Пѣдзамче о год. 10 мин. 13 вѣч. поѣздъ послѣдний; о год. 2 мин. 28 рано и о год. 3 мин. 42 по пол. поѣздъ мѣшаный.

ЗѢ ПОДВОЛОЧИСКЪ: на дворѣцъ годовный львовскій о год. 10 мин. 26 вѣч. поѣздъ послѣдний; о год. 3 мин. 5 рано и о год. 4 мин. 10 по пол. поѣздъ мѣшаный.

ЗѢ ЧЕРНОВЕЦЪ: о год. 10 вѣч. поѣздъ послѣдний; о год. 3 мин. 35 рано и о год. 3 мин. 52 по пол. поѣздъ мѣшаный.

ЗѢ СТАНИСЛАВОВА: (на Стрыи), по пол. о год. 4 мин. 17 поѣздъ особый; въ ночи о год. 2 мин. 30 поѣздъ мѣшаный и о год. 8 мин. — рано поѣздъ локальный Дрогобыч-Стрыи-Львовъ.

Отходятъ зѣ Львова:

ДО КРАКОВА: о год. 10 мин. 46 вечеромъ поѣздъ послѣдний; о год. 4 мин. 5 рано поѣздъ особый; о год. 5 мин. 3 по пол. поѣздъ мѣшаный и о год. 6 мин. 35 рано поѣздъ мѣшаный локальный.

ДО ПОДВОЛОЧИСКЪ: зъ годовного двѣрца о год. 5 м 56 рано поѣздъ посп., о год. 12 мин. 31 по пол. и о год. 10 мин. 27 вѣч. поѣздъ мѣшаный.

ДО ПОДВОЛОЧИСКЪ: зъ двѣрца Пѣдзамче о год. 6 мин. 6 рано поѣздъ послѣдний; о год. 12 мин. 57 по пол. и о год. 10 м. 56 вѣч. поѣздъ мѣшаный.

ДО ЧЕРНОВЕЦЪ: о год. 6 мин. 30 рано поѣздъ послѣдний; о год. 12 мин. 15 по пол. и о год. 11 мин. 10 въ ночи поѣздъ мѣшаный.

ДО СТАНИСЛАВОВА: на (Стрыи) рано о год. 11 мин. 20 поѣздъ особый; вѣч. о год. 6 мин. 50 поѣздъ мѣшаный и о год. 6 мин. 45 рано поѣздъ локальный Львовъ-Стрыи-Дрогобычъ.

Аптика РУКЕРА во Львовѣ

поручає 1315 4-?

Порошокъ дамскій парискій по 50 кр., Lohse'a по 80 кр., Ravissante'a по 60 кр. и власного вырѣбу по 40 кр.

ЗМѢНА ЛЬОКАЛЮ.

Симъ маю честь повѣдомити Воечестно Духовенство, зарасомъ Высокоповажану П. Т. Публику, що я съ днѣмъ 1 и с. марта переимѣтъ свѣй

МАГАЗИНЪ

и РОБОТНЮ ОДЕЖИ МУЖЕСКОЙ

пѣдъ фирмою АНТОНЪ ЩЕРБА

зъ дому пѣдъ ч. 6 до дому пѣдъ ч. 16 при ул. Коперника, І. поверъ.

Прасячи о ласкавой замовленя, запоручаю Высокоповажайныхъ П. Т. Замовляючихъ, що якъ досѣ, такъ и въ будучности доклады буду вѣсхъ можливыхъ старанъ, щобы повѣренн менѣ ласкавой замовленя старанно и съ елеганцією выконувати. въ наилучшихъ матеріи красныхъ и заграничныхъ точно въ означенѣмъ часѣ и пѣлоя найновѣйшей моды по цѣнахъ якъ наибѣльше приступныхъ.

Складуючи подяку за дотеперѣшнє довѣрїє, якимъ я съ стороны Высокоповажайныхъ моихъ П. Т. Замовляючихъ (Отбиратель) бувъ надѣтеныи, поручаюся и на дальше ласкавымъ взглядамъ, — остаю съ глубокимъ поважанемъ

АНТОНЪ ЩЕРБА, красецъ мужескій, ул. Коперника ч. 16 І. пов.

По зниженѣй цѣнѣ!

Украинскій гетьманы Иванъ Виговскій та Юрій Хмельницкій Ивана Левицкаго (Нечуя). (Правописъ фонетична).

Можна дѣстати по зниженѣй цѣнѣ 20 кр. (съ пересылкою 25 кр.) за прищрипкѣ, за посредствомъ „Дѣла“ и другихъ рукоихъ часописей. 1214 (13-?)

ПОХОДЪ СОБЕСКОГО

пѣдъ Вѣденъ р. 1683. Написавъ Стефанъ Качала. Цѣна 20 кр.

Дѣстати можна въ администраціи Дѣла.

Выдавецъ и редакторъ: Иванъ Белей.

Цѣс. кор. уприв. ГАЛИЦКІЙ АКЦІЙНИЙ БАНКЪ ГИПОТЕЧНИЙ

выдає во Львовѣ и черезъ фили въ Краковѣ, Черновцахъ и Тернополи

АСИГНАТЫ КАСОВІ

4 процентовой платнѣ въ 30 днѣвъ по выповѣдженю. 4 1/2 „ „ „ 60 „ „ „

Львовѣ, 7 сѣчня 1884.

(Передрукъ не платится.)

ДИРЕКЦІЯ.

(1268 14-?)

5 килевѣ БОЧѢВКИ ВИНА поручає ТОРГОВЛЯ ГЕГЕЛЯЙСКО-ТОКАЙСКИХЪ ВИНЪ К. Ф. ПОПОВИЧА 1257 (14-52) ВЪ ТЕРНОПОЛИ

Народный русский МОЛТВЕННИКЪ съ прирученемъ и апробатою Пророцѣвъ Епископа Дра Силья. Сембратовича, получити можна въ Торговлѣ Мих. Дымѣта и у Конст. Урбана ч. 20 рынокъ Львовъ, 90 оправнъ по 60 кр., 90 кр., 1 ар. 10 кр., 1 ар. 60 кр., 2 ар. 60 кр. и 3 ар. Для дамъ въ аксамитѣ по 4 ар. 4 ар. 50 кр., 5 ар. и 5 ар. 50 кр., имгитача сѣвероной кости (бѣла) 5 ар. перлоной матицѣ (бѣла) 4 ар. 50 кр. Брошурованый на веллин. папери 1 ар. 1805 3-6 Купуючыма больше прищрипкѣ вышлѣтныи работъ!

Велика партія останковъ сукна (3 до 4 метры) у вѣсхъ краскахъ, на одѣги мужескѣ, на загортки, жѣночѣй мантлѣ отъ дощу, на жѣночѣй плащѣ — розсылає послѣдплатою за останковъ по 5 гульд. L. Storch, Brünn. Останки не до впокобѣ принимаєся назадъ. Вѣдрѣ высылаются по присланю 10-крейцаревон марки. 1292-2-26

ВІЕРХУНДЕРТ ТАФЕЛН. Brockhaus' Conversations-Lexikon. Mit Abbildungen und Karten. Preis a Heft 30 kr.

НА ВЕСНУ! НАСѢННЄ капустаы, карафѣловѣ, калярѣшы, брукви, морква, цикорїє, петрушки, сельеры, рѣпы, цвѣкловѣ, салаты, цибулѣ, редковцѣ, мелины, помидорѣвъ, шинату, маєрану, паприку, огѣрковѣ, мѣлоновѣ, кавонѣвъ, гарбузѣвъ, гороху, фасолѣ шпараговои тычнои и пѣшою. фасолѣ бѣлои, конюшныи червонои (лихшой по 35 ар. за 100 кил.) до 65 ар., люцерны шведскои, бѣлои, еспарзеты, тимотки, райграсу, мѣшанки травъ, овиѣчника, маку, бураковѣ паотѣвныхъ, рѣпы стерѣвнѣки, турниаю сортовѣ самыхъ лучшихъ.

Насѣннє цвѣтовѣ въ выбору найлучшого щиптама по 6 кр. отъ дешевшихъ родѣвъ, по 10 и 12 кр. отъ дорожшихъ, по 20 и 25 кр. за щипту отъ родѣвъ найдорожшихъ; именно: левконія лѣтнѣй и змѣвои, астры великѣй и карлы, лякы, бальзамины, мальвы, гребенѣ, повѣйки, асьекъ, дьяны, польный мачокъ, скабіоза, львнѣй пащи, вайповнѣйшій отокротки, звѣнки, кальцеоларїє, цанерарїє, канна, коноплѣ великаны, хризантемы, датура, гвоздики вазонковѣ, огородовѣ, хиньонѣ и Гедвига, повный овиѣчникъ, безсмертныи, ванилія, лѣнъ червонои и бѣлои, лобелїа, ляхнїє, пенстемонъ, петунїя, флюкоы, портуляки, примула огородова и хиньока вазонкова, пиретрумъ, резеда, сальциглось, риданъ, таге тѣст, настурція, вербена, братка, цанїя и кукурудзы оздобнѣ.

Сортиментъ рѣжною насѣно до огорода по 2 зр. большій по 3 зр. и 4 зр. ОЦЕТЪ, найвысша есенція, дуже практична до посылокъ. До одной литры есенціи додаєся 30 литрѣвъ воды лѣтнои, щобы получить оцетъ звичайный и приемный; 15 литрѣвъ до литры дає оцетъ подѣвоиный, а 8 литрѣвъ до литры дає вже мѣцну есенцію, яка пѣдъ тою назвоку въ гандляхъ приходить. 1 кил. (литра) повысшого оцту зачисляємы по 1 зр. 20 кр., помѣшаный съ 30 разѣвъ больше воды выпадє литра вже съ транспортонъ 4 1/2 кр. Поручаємы дуже. Барва есенціи може бути часта якъ вода, або темно червоно. Высылаєся въ барылкахъ по 4 кил., зачисляючи за барылку 50 кр.

НА ПОСТЪ! Оселедцѣ шкотскій и голендерскій, російскій сардины, повида, мѣдъ въ барылкахъ и пушкахъ 5-килевыхъ. Народна Торговля во Львовѣ.

Зъ друкарѣвъ Тов. им. Шевченка пѣдъ зар. К. Вѣднарского.